

[Ellen Strange Petersen.]

den bedst mulige. Som forholdene ligger, vil jeg anbefale, at man stemmer for den kompromisløsning, som udvalget har kunnet enes om, og som ministeren har tiltrådt.

Når hr. Lysholt Hansen bringer spørgsmålet om adgangsbetingelserne og dermed den højere forberedelseseksamen ind i billedet, vil jeg — uden at tage brødet ud af munden på ministeren — sige, det må være hr. Lysholt Hansens spørgsmål og ikke hele udvalgets, for så længe man ikke har set nøje udformet, hvad den højere forberedelseseksamen kommer til at indeholde, tør jeg i hvert fald ikke på forhånd sige, at den også bør give adgang til bibliotekaruddannelsen.

Helveg Petersen: Jeg vil gerne udtrykke glæde over, at det er lykkedes at nå til enighed i udvalget om denne vigtige kulturlov. Vi har i udvalget accepteret nødvendigheden af, at der uddannes flere bibliotekarer, og vi har set i øjnene, at der stilles øgede krav til dem. En af årsagerne til de øgede krav er den stadig stærkere trang til øget faglig indsigt, der er noget karakteristisk for udviklingen inden for mange erhvervs- og befolkningsgrupper. Der er andre side af sagen, og man peger i bemærkningerne til lovforslaget med rette på de krav, den øgede voksenundervisning og oplysningsarbejdet i det hele stiller med hensyn til bibliotekarens almene forudsætninger. Der kan ikke være den mindste tvivl om, at disse krav stadig væk vil øges, og det er nødvendigt, at man giver vordende bibliotekarer mulighed for at leve op til disse krav.

Der har, som det fremgår af de andre ordførertaler, i udvalget været forskellige syn på omfanget af den praktiske oplæring, og det endte altså med et kompromis, hvor man bøjede sig mod hinanden på basis af det forslag, som hr. Kristen Østergaard stillede. Formentlig vil det vise sig at være en ganske acceptabel ordning, man er nået til ved at øge de 4 måneders praktik

til 1 års praktisk uddannelse. Nu må det så være kulturministeriet, der i samarbejde med biblioteksrådet skal udfærdige de nærmere regler for, hvordan studiets praktiske del mest hensigtsmæssigt kan tilrettelægges. Det fastslås i betænkningen blot, at den praktiske uddannelse først kommer efter forprøven, men i øvrigt må der fortrinsvis her være tale om det andet eller tredje år af studieløbet. For mig at se vil det ikke være heldigt, om man henlagde den praktiske uddannelse til det fjerde år. Der er ingen tvivl om, at når man har været ude 1 år i praksis, vil man, når man vender tilbage til biblioteksskolen, være stærkt motiveret til den fortsatte og afsluttende uddannelse.

Der har i den tid, lovforslaget har været til behandling i udvalget, været en ganske livlig debat om forslaget, og fra kritikken side har man peget på det rimelige i, at biblioteksuddannelsen indgik i universitetsuddannelsen. Dette spørgsmål har vi drøftet i udvalget, og i betænkningen er der givet udtryk for forståelse for, at bibliotekaruddannelsen bliver inddraget i de overvejelser, der er i gang omkring strukturproblemerne inden for universiteterne og de højere læreanstalter.

Vort uddannelsessystem er jo bl. a. karakteriseret ved en stærk opdeling, der vanskeliggør en naturlig sammenhæng og koordinering. I så høj grad det er muligt bør man tilrettelægge fælles grunduddannelser, hvorved man udskyder det endelige erhvervsvalg. Når først det skal træffes, kan man igennem specialuddannelser sigte imod de enkelte beskæftigelsesområder. Når man — som det sker her — understreger det almene grundlag i bibliotekaruddannelsen, er det en naturlig sag at undersøge, om den kan gå ind som et led i uddannelserne ved et universitetscenter. Det har udvalget ikke kunnet tage stilling til; der er alt for mange uklare faktorer i hele dette forhold, så der er ingen mulighed for at konkretisere disse synspunkter nærmere. Det haster med at få flere bibliotekarer